

Άγιος Πορφύριος: Προσευχή ως θεραπευτικό μέσο για τον άνθρωπο (μέρος 3ο)

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Πορφύριος Καυσοκαλυβίτης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

[Agios Porphyrios edited](#)

Ο σατανάς, επεσήμαινε ο Γέροντας Πορφύριος, απομακρύνεται με την πραότητα και την προσευχή. Πρέπει να τον περιφρονούμε. Οι λογισμοί αντιμετωπίζονται με την περιφρόνηση και με τη, όσο γίνεται ταχύτερα, στροφή στον Χριστό. Δίδασκε ο άριστος πνευματικός μαχητής: «Η επικοινωνία με τον Χριστό, όταν γίνεται απλά, απαλά, χωρίς πίεση, κάνει το διάβολο να φεύγει. Ο σατανάς δεν φεύγει με πίεση, με σφίξιμο. Απομακρύνεται με την πραότητα και την προσευχή. Υποχωρεί, όταν δει την ψυχή να τον περιφρονεί και να στρέφεται με αγάπη προς τον Χριστό. Την περιφρόνηση δεν μπορεί να την υποφέρει, διότι είναι υπερόπτης. Όταν, όμως, πιέζεσθε, το κακό πνεύμα σάς παίρνει είδηση και σάς πολεμάει. Μην ασχολείσθε με τον διάβολο, ούτε να παρακαλείτε να φύγει. Όσο παρακαλείτε να φύγει, τόσο σάς αγκαλιάζει.

Τον διάβολο να τον περιφρονείτε. Να μην τον πολεμάτε κατά μέτωπον. Όταν πολεμάς με πείσμα κατά του διαβόλου, επιτίθεται κι εκείνος σαν τίγρις, σαν αγριόγατα. Όταν του ρίχνεις σφαίρα, αυτός σου ρίχνει χειροβομβίδα. Όταν του ρίχνεις βόμβα, σου ρίχνει πύραυλο. Μην κοιτάζετε το κακό. Να κοιτάζετε την αγκαλιά του Θεού και να πέφτετε μές στην αγκαλιά Του και να προχωρείτε. Να Του δοθείτε, να Τον αγαπήσετε τον Χριστό, να ζείτε με εγρήγορση...

Όταν σάς ενοχλήσει κάτι, ένας λογισμός, ένας πειρασμός, μία επίθεση, περιφρονώντας όλ' αυτά, θα στρέψετε την προσοχή σας, το βλέμμα σας στον Χριστό. Εκείνος μετά θα αναλάβει να σάς ανεβάσει. Εκείνος θα σάς πιάσει απ' το χέρι και θα σάς δώσει πλούσια τη θεία Του χάρι... Το σκέπτεσθε κι έρχεται το Άγιον Πνεύμα. Δεν κάνετε τίποτα. Κινείσθε προς τα εκεί κι έρχεται αμέσως η θεία χάρις. Μόλις στενάξετε, έρχεται, ενεργεί. Τι λέει ο Απόστολος Παύλος: «...υπερεντυγχάνει υπέρ ημών στεναγμούς αλαλήτοις» (Ρωμ. 8, 26)...Όταν δείτε το αντίθετο πνεύμα να έρχεται να σάς βουτήξει, εσείς δεν τρομοκρατείσθε, ούτε το κοιτάζετε, ούτε προσπαθείτε να το βγάλετε από μέσα σας. Τι κάνετε; Ο καλύτερος τρόπος είναι η περιφρόνηση. Δηλαδή ανοίγετε την αγκαλιά σας, ανοίγετε τα χέρια σας στον Χριστό, όπως το παιδάκι που βλέπει κάποιο θηρίο άγριο και δεν φοβάται, γιατί είναι δίπλα ο πατέρας του και πέφτει στην αγκαλιά του. Αυτόν τον τρόπο να χρησιμοποιείτε σε κάθε προσβολή του πονηρού και σε κάθε λογισμό, δηλαδή την περιφρόνηση.

Εκείνη τη στιγμή, που έχει ανάγκη η ψυχή σας και αγωνίζεσθε, να φωνάζετε: «Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με». Όλα να τα προλαμβάνετε με την προσευχή.

Αυτό είναι μεγάλο μυστικό. Την ώρα του πειρασμού, εκεί που πάτε να τον περιφρονήσετε, ο πονηρός σάς βουτάει, σάς καθηλώνει και σάς σφίγγει και κάνει το δικό του κι όχι αυτό που θέλετε εσείς. Πρέπει να προλάβετε να κάνετε το άνοιγμα στον Θεό. Για να το πετύχετε όμως αυτό, πρέπει να σάς φωτίσει η θεία χάρις. Αν αυτό δεν γίνει αμέσως, τότε σάς αρπάζει ο πονηρός κι ενώ προσπαθείτε να τον διώξετε, σάς έχει ήδη συλλάβει... Την ώρα του πειρασμού, η ευκολία είναι να στραφείτε προς το αγαπώμενο πρόσωπο, να στραφείτε προς τον Θεό και προς κεί να κοιτάξετε ζωηρά και καλά κι επιθυμητά και θα σάς έλθει αμέσως η δύναμη, θα σάς έλθει το καλό. Δηλαδή, ενώ βλέπετε ότι έρχεται το κακό να σάς καταλάβει, εσείς μόλις το αντιληφθείτε από μακριά, το περιφρονείτε και τρέχετε στην αγκαλιά του Θεού. Αρκεί να προλάβετε να στραφείτε πρώτα εκεί.

Οπότε, όταν θα πάτε στο καλό, δεν θυμάστε το κακό. Εδώ είναι το μυστικό, να περιφρονήσετε το κακό. Αλλά δεν μπορείτε να το κάνετε αυτό, αν δεν στραφείτε στον Χριστό. Λέμε καμιά φορά: «Περιφρόνησέ το το κακό!». Έ, αυτό είναι εύκολο να το λέμε, αλλά δεν είναι εύκολο να το κάνουμε. Αυτή η περιφρόνηση έχει μεγάλη τέχνη. Η περιφρόνηση του κακού πνεύματος γίνεται μόνο με την χάρι του Θεού. Γυρίζετε προς τον Χριστό, τρέχετε προσπαθείτε να γνωρίσετε τον Χριστό, ν' αγαπήσετε τον Χριστό, να αισθανθείτε τον Χριστό και σ' αυτή σας την προσπάθεια, όταν τα ελατήρια σας είναι αγνά και καθαρά και ειλικρινή, ανοίγει η χάρις την ψυχή σας και σάς λέει: «Έγειρε ο καθεύδων και ανάστα εκ των νεκρών και επιφαύσει σοι ο Χριστός» (Εφ. 5,14). Εκεί, μέσα στο θείο φως, θα ζούμε πάντοτε, εφόσον θ' αγαπάει και θα λαχταράει η ψυχή μας τον Θεό. Έτσι, με την χάρι του Χριστού, είναι όλα εύκολα κι όλα αληθινά τα λόγια του Χριστού, που είπε: «Ο γαρ ζυγός μου χρηστός και το φορτίον μου ελαφρόν εστιν» (Ματθ. 11, 30)».

Δεν μπορεί, δίδασκε ο Γέροντας, ο άνθρωπος να αποφύγει τον παλιό άνθρωπο χωρίς τη χάρι. Μόλις μας προσβάλλει πρέπει να προσευχόμαστε. Έλεγε: «Δεν μου αρέσει να συζητώ με τον παλιό άνθρωπο. Δηλαδή με τραβάει από πίσω, απ' το ράσο, αλλ' αμέσως ανοίγω τα χέρια προς τον Χριστό κι έτσι τον περιφρονώ με τη θεία χάρι, δεν τον σκέπτομαι. Όπως το μωρό παιδί ανοίγει τα χέρια και πέφτει στην αγκαλιά της μάνας του, έτσι κάνω κι εγώ. Είναι μυστήριο, δεν ξέρω αν καταλαβαίνετε τη λεπτότητα του θέματος. Όταν προσπαθείτε ν' αποφύγετε τον παλιό άνθρωπο χωρίς τη χάρι, τον ζείτε. Με τη χάρι, όμως, δεν σάς απασχολεί πια. Υπάρχει στο βάθος. Όλα μένουν μέσα μας, και τα άσχημα· δεν χάνονται. Με την χάρι, όμως, μετουσιώνονται, μεταποιούνται, μεταστοιχειώνονται».

Οι άγγελοι δοξάζουν συνεχώς το Θεό· πρέπει να είναι το πρότυπό μας. Η δοξολογία πρέπει να είναι η προσευχή μας. Έλεγε ο αεί δοξάζων τον Θεόν Γέροντας: «Ο Θεός θέλει να ομοιωθούμε με τους αγγέλους. Οι άγγελοι μόνο δοξολογούν τον Θεό. Αυτή είναι η προσευχή τους, μόνο η δοξολογία. Είναι λεπτό πράγμα η δοξολογία· ξεφεύγει απ' τα ανθρώπινα. Εμείς είμαστε άνθρωποι πολύ υλικοί και χαμερπείς, γι' αυτό και προσευχόμαστε στον Θεό ιδιοτελώς. Τον

παρακαλούμε να μας τακτοποιήσει τα θέματά μας, να πάνε καλά τα καταστήματά μας, οι υποθέσεις μας, η υγεία μας, τα παιδιά μας. Προσευχόμαστε, όμως ανθρώπινα και με ιδιοτέλεια. Η δοξολογία είναι ανιδιοτελής προσευχή. Οι άγγελοι δεν προσεύχονται, για να κερδίσουν κάτι, είναι ανιδιοτελείς. Ο Θεός έδωσε και σ' εμάς αυτή τη δυνατότητα, να είναι η προσευχή μας μία διαρκής δοξολογία, προσευχή αγγελική. Εδώ βρίσκεται το μεγάλο μυστικό. Όταν μπούμε σ' αυτή την προσευχή, θα δοξάζουμε τον Θεό συνεχώς, αφήνοντάς τα όλα σ' Αυτόν, όπως εύχεται η Εκκλησία μας: «πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα». Αυτά είναι τα «ανώτερα μαθηματικά» της θρησκείας μας!».

Η τελειότερη προσευχή, έλεγε, είναι η σιωπηλή. Δίδασκε ο αδιαλείπτως ευχόμενος Γέροντας: «Ο τελειότερος τρόπος προσευχής είναι ο σιωπηλός. Η σιγή. «Σιγησάτω πάσα σαρξ βροτεία» (Χερουβικόν Μεγάλου Σαββάτου). Αυτός ο τρόπος, της σιγής, είναι ο πιο τέλειος. Έτσι θεούσαι. Μπαίνεις στα μυστήρια του Θεού. Δεν πρέπει εμείς να μιλάμε πολύ. Ν' αφήνομε να μιλάει η χάρις. Έλεγα το «Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με» και νέοι ορίζοντες άνοιγαν. Δάκρυα χαράς κι ευφροσύνης κυλούσαν απ' τα μάτια μου για την αγάπη και τη σταυρική θυσία του Χριστού. Λαχτάρα! Εδώ κρύβεται το μεγαλείο, ο Παράδεισος. Επειδή αγαπάεις τον Χριστό, λείεις τα λόγια αυτά, αυτές τις πέντε λέξεις λαχταριστά, με καρδιά. Και σιγά σιγά τα λόγια χάνονται. Είναι τόσο γεμάτη η καρδιά, που αρκεί να πεις μία λέξη, «Ιησού μου!», και τέλος καμία λέξη. Η αγάπη εκφράζεται καλύτερα χωρίς λόγια. Όταν μία ψυχή όντως ερωτευθεί τον Κύριο, προτιμά τη σιωπή και τη νοερά προσευχή. Η πλημμύρα της θείας αγάπης γεμίζει τη ψυχή από χαρά κι αγαλλίαση».

Μας δίδεται ό,τι επιθυμούμε, έλεγε πάλι, όταν δεν το ζητάμε· μας δίδεται όταν δεν το σκεφτόμαστε αλλά ζητάμε μόνο την Βασιλεία Του. Να πως τα διατυπώνει ακριβώς: «Να ζητάμε στην προσευχή μόνο τη σωτηρία της ψυχής μας. Δεν είπε ο Κύριος: «Ζητείτε δε πρώτον την Βασιλείαν του Θεού...και ταύτα πάντα προστεθήσεται υμίν»; (Ματθ. 6, 33· Λουκ. 12, 31). Εύκολα, ευκολότατα ο Χριστός μπορεί να μας δώσει ό,τι επιθυμούμε. Και κοιτάξτε το μυστικό. Το μυστικό είναι να μην το έχετε στο νου σας καθόλου να ζητήσετε το συγκεκριμένο πράγμα. Το μυστικό είναι να ζητάτε την ένωσή σας με τον Χριστό ανιδιοτελώς, χωρίς να λέτε, «δώσ' μου τούτο, εκείνο...». Είναι αρκετό να λέμε, «Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με». Δεν χρειάζεται ο Θεός ενημέρωση από μας για τις διάφορες ανάγκες μας. Εκείνος τα γνωρίζει όλα ασυγκρίτως καλύτερα από μας και μας παρέχει την αγάπη Του. Το θέμα είναι ν' ανταποκριθούμε σ' αυτή την αγάπη με την προσευχή και την τήρηση των εντολών Του. Να ζητάμε να γίνει το θέλημα του Θεού· αυτό είναι το πιο συμφέρον, το πιο ασφαλές για μας και για όσους προσευχόμαστε. Ο Χριστός θα μας τα δώσει όλα πλούσια. Όταν υπάρχει έστω και λίγος εγωισμός, δεν γίνεται τίποτα».

Πηγή: Ιερομόναχος Σάββας Αγιορείτης. Απόσπασμα από τη μελέτη: «Η ανθρωπολογία του Γέροντος Πορφυρίου του Αγιορείτου»

Πηγή: orthognosia.blogspot.gr